

nima de CONDUCTA a raó d'UNA PESSETA cada mes per cada individu, què passaria? És evident, que o els metges podrien obtenir millors ingressos de la professió, o que augmentaria la capacitat mèdica dels pobles. Clar que, de moment, els clients trobarien exagerades aquestes quotes. Però, així i tot, si és interessant que els metges obtinguin millors ingressos, potser ho és més encara que hi hagi una més gran possibilitat de poder-ne col·locar un bon nombre; car amb aquesta mida salvadora, no solament resoldríem, en part, el fenomen de plètor professional, sinó que a la vegada estalviariem al Sindicat els enutjosos conflictes provinents de l'esquirolatge.

Ara bé, seria molt demanar, tractar d'implantar la quota MÍNIMA d'UNA pesseta per individu i més, calculada per similitud pel Dr. Mestres i Miquel? Creiem, realment, que podria semblar excessiu fer-ho així, de cop i volta, però no és cap impossible si prèviament el Sindicat—que som tots nosaltres—estudiéssim degudament i sense precipitacions la manera de fer l'augment i preparar o esperar l'oportunitat de fer-ho. Cal parlar-ne d'acord amb el ponent.

En el final del capítol que comentem, diu ell: "LES SECCIONS COMARCALS, PEL PERFECTE CONEIXEMENT DE LES POSSIBILITATS ECONOMIQUES DE LA COMARCA, FIXARA UN PREU MÍNIM DE LA IGUALA PER TOTA LA COMARCA".

Això bé deu deixar entendre que el criteri del ponent no era pas d'UNIFORMAR el preu a totes les contrades catalanes. De totes maneres no

creiem pas convenient que siguin PRECISAMENT les seccions comarcals les encarregades d'aquesta missió. Al nostre entendre, les seccions comarcals no han de FIXAR RES. Repugna a l'esperit democràtic del Sindicat i repugna a l'axioma jurídic; "NINGÚ NO POT ÉSSER JUTGE I PART AL MATEIX TEMPS". Amb tots els respectes als companys de les comarques, nosaltres proposariem que cada comarca vindria obligada a respondre un qüestionari que els remetria el Consell del Sindicat, el qual, a la vegada—i per tal d'evitar la possibilitat de què l'interès particular o el favoritisme poguessin anullar tota l'obra de regeneració que anem a intentar—a la vegada nomenaria una comissió controladora de la veracitat del que contestessin les comarques. La garantia de què la veritat és veritat, mai no pot ofendre a qui diu la veritat.

Una vegada llestos els treballs fets per les seccions comarcals i per la comissió controladora, el resultat seria posat de manifest a TOTS els metges de Catalunya, a l'objecte de què s'hi poguessin formular quantes reclamacions calguessin i així a tota hora qualsevol metge de Catalunya podria saber en quines condicions es treballa a cada un dels pobles de les diferents comarques. És precís d'evitar que el SOU MÍNIM torni a convertir-se en ÚNIC i que aquells pobles, la capacitat remuneradora dels quals permeti obtenir millors retribucions no continuïn explotant la nostra manca de sentit coordinador dels nostres interessos professionals.

(Continuarà.)

ASSEMBLEA DE DELEGATS DE 1931

En compliment del que disposa l'Estatut, totes les proposicions que els associats vulguin sotmetre a la vinent Assemblea de Delegats del Sindicat de Metges de Catalunya, així com a les Juntes Generals de la Mutual Mèdica, de la Cooperativa de Consum i de la Caixa de Previsió i Crèdit, han d'ésser presentades als respectius consells per tot el dia 31 de març, la qual cosa es fa avinent des d'aquest lloc per coneixement dels interessats.